

[Finansministeren]

arbejdspareiser i den kommunale sektor. Det fremgår ikke af det foreliggende forslag.

Derudover skal jeg svare hr. Svend Erik Hovmand på spørgsmålet om dette med cirkulærerne. Nu havde hr. Svend Erik Hovmand fået det ændret til vejledende cirkulærer, vejledende normer. Ja vel, men netop det vejledende er jo udtryk for, at der her er adgang for kommunerne til at bruge deres lokale selvbestemmelsesret, hvis de vil.

Derudover må jeg sige, at det ikke nytter, at hr. Svend Erik Hovmand bruger cirkulærepragrammet – det har jeg selv oversendt til finansudvalget, så det er jeg velbekendt med – som argumentation for, at der skulle udgå en strøm af standarder og normer fra statslig side. Denne cirkulæreoversigt er jo et udtryk for en række beslutninger truffet her i folketinget, og i den udstrækning der vedtages love her i folketinget, der også indeholder konsekvenser for kommunerne, eksempelvis arbejdsmiljølovgivningen, som hr. Svend Erik Hovmand henviste til, er det klart, at der udsendes cirkulærer herom.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg i anledning af finansministerens sidste bemærkninger sige, at vi kan kalde det en strøm eller ikke en strøm, men det er i hvert fald en merudgift for kommunerne på omkring 300 mill. kr., vi her taler om, ifølge ministerens eget notat, og det er samtidig en merudgift, der overstiger den 2 pct.s ramme, som er aftalt med kommunerne. Hvis ministeren er i tvivl om det, kan han spørge sin partifælle, formanden for Kommunernes Landsforening, som for få dage siden sagde, at de nu havde fået pålagt så mange flere opgaver, at de ikke var i stand til at opfylde 2 pct.s rammen.

Må jeg endelig sige følgende til hr. Dræbye: ja, det kan da godt være, at hr. Dræbye kan gøre sig morsom ved at sige, at nogle kommuner ønsker frit at vælge en højere standard end den vejledning, der er givet af staten. Jeg vil gerne sige til hr. Dræbye – og jeg tror også, han vil kunne få vejledning ved at spørge nogle af sine partikolleger, der sidder i kommunalbestyrelser rundt omkring – at i hvert fald hans parti og hans medlemmer af kommunalbestyrelser gør, hvad de kan de steder, hvor jeg kender dem, for at overholde

de aftaler, man har indgået. Uanset at man på enkelte sektorområder har ønsker om et højere niveau, har man til gengæld på andre ønsker om et lavere niveau end det, staten foreskriver, og resultatet bliver de aller fleste steder, at man overholder det, man har aftalt om vækstrammen.

Til gengæld må man altså desværre sige til regeringen, at den ikke lever op til denne aftale; ifølge Kommunernes Landsforenings formand er man nu langt ud over den aftale, som er indgået.

Bertel Haarder (V):

For det første er der forskellige måder, hvorpå man kan udmønte lovene. Man kan gøre det mere bureaukratisk, og man kan gøre det mindre bureaukratisk. Vi har en arbejdsminister, som i hvert fald har skabt den maksimale grad af bureaukrati i forbindelse med arbejdsmiljøloven, så stort et bureaukrati, at jeg tror, den lov ikke får lov at eksistere uændret i de kommende år. Vi har regler om sikkerhedskurser, 11 timers regler osv. På det sidste punkt har vi takket være et initiativ fra venstre fået en lille knast hugget af, når det gælder folkeskolen, men hvem var modstander af det? Det var finansministeren og hans parti.

Så vil jeg i øvrigt sige, at hver eneste gang der står en sætning om noget, venstre vil have lavet om i dette og det næstfølgende forslag, skal det selvfølgelig forstås på den måde, at hvis det strider mod gældende lovgivning, er det vores hensigt at ændre loven; det synes jeg er ret elementært. Hvis finansministeren tænker over det og altså lader være med at betragte gældende lov som en given størrelse, må han indrømme, at der er milliardspareiser at hente i dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-